



DECIZIA nr. 58/2013
privind soluționarea contestației formulate de
I.I. CE, CIF: RO xxx,
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. xxx/20.03.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală – Biroul Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul D.G.F.P. V, cu adresa nr. xxx/02.04.2013, înregistrată la registratura generală sub nr. xxx/03.04.2013, cu privire la contestația formulată de I.I. CE, CIF: RO xxx, CNP: xxx, cu sediul social în oraș M, județul V, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul județului V sub nr. Fx/xx/2006, și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxx/21.03.2013.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. xxx/27.02.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă de D.G.F.P. V – Activitatea de Inspecție Fiscală, comunicată contestatoarei în data de 11.03.2013 pe bază de semnătură și are ca obiect suma de S1 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Contestația în original a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv 20.03.2013, în raport de data comunicării pe bază de semnătură a Deciziei de impunere nr. xxx/27.02.2013, (11.03.2013) și este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. xxx/02.04.2013, întocmit de echipa de inspecție fiscală și aprobat de conducerea A.I.F. din cadrul D.G.F.P. V, în care se specifică faptul că pentru I.I. CE nu s-a întocmit plângere penală.

Constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală a finanțelor publice V, prin Compartimentul soluționarea contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de I.I. CE

I. I.I. CE cu sediul social în oraș M, județul V, CIF: RO xxx, CNP: xxx și număr înregistrare la O.R.C. V: Fxx/xx/2006, prin administrator CE formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. xxx/27.02.2013 prin care au fost stabilite obligații fiscale în valoarea de S1 lei după cum urmează:

- suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de grâu;
- suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de porumb;
- suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de floarea-soarelui;
- suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de plante de nutreț.

Motivația care stă la baza acesteia decizii constă în faptul că: “echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la (cultura x) în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona agricolă apropiată cu suprafețele agricole în arendă și cultivate de I.I. CE, conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală”.

În susținerea contestației I.I. CE amintește faptul că toamna anului 2011 a fost un anotimp secetos în care culturile de toamnă au încolțit cu deficiențe și ce a încolțit

nu s-a putut dezvolta normal încât să poată rezista peste iarnă care nu a fost tocmai blândă. În anul 2012, de la finele lunii aprilie și până în luna octombrie în zona de vest a orașului Murgeni nu a plouat.

După ce s-a instalat seceta și a început să producă pagube fermierii din zonă s-au adresat autorităților locale și județene respectiv Primăriei Murgeni și Direcției pentru Agricultură a județului V să constate și să stabilească gradul de distrugere a culturilor agricole datorită fenomenului de secetă prelungită.

Drept urmare, prin dispoziția nr. 22/10.07.2012 a directorului executiv al Direcției pentru Agricultură a județului V, dispoziția directorului executiv al APIA V și dispoziția primarului orașului M s-a alcătuit o comisie formată din:

1. inginer AI reprezentând Direcția pentru Agricultură V;
2. inginer CT, reprezentant APIA V și
3. domnul BM reprezentând Primăria M.

Această comisie a inspectat toate solele de culturi agricole din zona oraș Murgeni unde au luat la cunoștință despre situația acestor culturi, estimând procentul de calamitate din fiecare solă în parte, respectiv pe fiecare cultură, eliberând și certificate constatatoare în dreptul fiecărui fermier, pe fiecare cultură în parte, care să ajute la primirea despăgubirilor, deoarece guvernul pregătise deja o modalitate de despăgubire a celor care lucrează și au suferit pierderi în agricultură în anul agricol 2011-2012.

După centralizarea tuturor datelor din țară guvernul renunță la primul proiect, hotărând ca despăgubirea să fie de 100 lei/ha, dar nu mai mult de 10 hectare (așadar guvernul îmi dă 1.000 lei ajutor pentru pierderile suferite pe urma secetei și îmi ia xxx lei, S1 TVA + xxx lei impozit pe venit).

Întrucât baza motivației estimării constă "în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona agricolă apropiată cu suprafețele agricole în arendă și cultivate de I.I. Chiriță E.", petenta amintește că majoritatea culturilor producătorilor agricoli din zonă au fost calamitate în procent de 100% și depune la dosarul contestației două situații cu producțiile obținute de doi fermieri, minim și maxim, care se învecinează cu I.I. CE. precum și procesele-verbale încheiate pe fiecare cultură cu procentul de calamitate, semnate de reprezentanții celor trei instituții și două copii după adresele cu producțiile medii obținute de doi fermieri din zonă care se învecinează cu I.I. CE.

Față de cele prezentate petenta solicită desființarea actului administrativ fiscal contestat având în vedere și faptul că Guvernul României recunoaște fenomenul de secetă prin H.G. nr. 897/2012 în baza comunicatelor primite de la Administrația Națională de Meteorologie.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/27.02.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx/27.02.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, parțial contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. V - Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat o inspecție fiscală parțială privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

Verificarea a cuprins perioada 01.07.2012-31.12.2012 și a avut drept obiectiv soluționarea decontului TVA nr. xxx/18.01.2013 cu sumă negativă având opțiunea de rambursat, aferent lunii decembrie 2012, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bârlad, prin care agentul economic solicită rambursarea de la bugetul statului a taxei pe valoarea adăugată în sumă de xxx lei.

În urma efectuării inspecției fiscale parțiale, echipa de inspecție fiscală a stabilit o diferență de TVA în sumă totală de xxx lei, din care petenta contestă suma de S1 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată stabilită suplimentar de plată.

Diferența de taxă pe valoarea adăugată constatată în valoare de S1 lei, contestată de petentă se compune din:

1. Suma de xxx lei de la cultura de plante de nutreț în suprafață de 2,45 hectare pentru care I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare, astfel că echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la plante de nutreț, în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE, conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a valorii acesteia, folosindu-se prețul mediu al produselor agricole în anul 2012 publicat pe site-ul ANAF pe baza căruia se calculează impozitul pe veniturile din arendă exprimate în natură conform art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma estimării au rezultat următoarele:

- producția estimată (kg/ha) = xxx;
- producția înregistrată (kg/ha) = x;
- total producție estimată = xxx kg;
- preț unitar = xx lei;
- valoare = xxx lei;
- TVA colectată = xxx lei.

2. Suma de xxx lei de la cultura de grâu în suprafață de 15,77 hectare pentru care I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare, astfel că echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la plante de nutreț, în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE, conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a valorii acesteia, folosindu-se prețul mediu al produselor agricole în anul 2012 publicat pe site-ul ANAF pe baza căruia se calculează impozitul pe veniturile din arendă exprimate în natură conform art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma estimării au rezultat următoarele:

- producția estimată (kg/ha) = xxx;
- producția înregistrată (kg/ha) = xxx;
- total producție estimată = xxx kg;
- preț unitar = xxx lei;
- valoare = xxx lei;
- TVA colectată = xxx lei.

3. Suma de xxx lei de la cultura de porumb în suprafață de 21,29 hectare pentru care I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare, astfel că echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la plante de nutreț, în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE, conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a valorii acesteia, folosindu-se prețul mediu al produselor agricole în anul 2012 publicat pe site-ul ANAF pe baza căruia se calculează impozitul pe veniturile din arendă exprimate în natură conform art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma estimării au rezultat următoarele:

- producția estimată (kg/ha) = xxx;
- producția înregistrată (kg/ha) = xxx;
- total producție estimată = xxx kg;
- preț unitar = xx lei;
- valoare = xxx lei;
- TVA colectată = xxx lei.

4. Suma de xxx lei de la cultura de floarea-soarelui în suprafață de 25,46 hectare pentru care I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare, astfel că echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la plante de nutreț, în baza producțiilor

medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE, conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a valorii acesteia, folosindu-se prețul mediu al produselor agricole în anul 2012 publicat pe site-ul ANAF pe baza căruia se calculează impozitul pe veniturile din arendă exprimate în natură conform art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma estimării au rezultat următoarele:

- producția estimată (kg/ha) = xxx;
- producția înregistrată (kg/ha) = xxx;
- total producție estimată = xxx kg;
- preț unitar = xxx lei;
- valoare = xxx lei;
- TVA colectată = xxx lei.

Echipele de inspecție fiscală precizează, atât în raportul de inspecție fiscală cât și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației că pentru producția agricolă în curs calamitată nu sunt aplicabile prevederile art. 128, alin. (8), lit. a) din Codul fiscal, producătorul agricol trebuie să emită autofaktură pentru producția agricolă calamitată conform prevederilor art. 155, alin. (2) din Codul fiscal, potrivit căruia persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să factureze, în termenul prevăzut la alin. (1) fiecare livrare de bunuri și prestare de servicii către sine.

Față de cele prezentate, organul de inspecție fiscală consideră veniturile aferente producției estimate ca fiind venituri neînregistrate, și taxa pe valoarea adăugată aferentă nedeclarată.

Baza legală în temeiul căreia s-a efectuat verificarea este Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, normele metodologice de aplicare a acestuia stabilite prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de I.I. CE și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma de S1 lei reprezentând taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată, cauza supusă soluționării D.G.F.P. V, prin Compartimentul soluționarea contestațiilor este să se pronunțe dacă această sumă este legal datorată de I.I. CE.

În fapt, în perioada 20.02.2013-27.02.2013 s-a efectuat o inspecție fiscală parțială la I.I. CE care a avut drept obiectiv soluționarea decontului TVA nr. xxx/18.01.2013 cu sumă negativă având opțiunea de rambursat aferent lunii decembrie 2012, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a municipiului B, prin care agentul economic solicită rambursarea de la bugetul statului a taxei pe valoarea adăugată în sumă de xxx lei.

În urma inspecției fiscale parțiale efectuată, echipa de inspecție fiscală a stabilit o diferență de TVA în sumă totală de xxx lei, din care petenta contestă suma de S1 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată stabilită suplimentar de plată drept consecință a faptului că, așa cum se precizează atât în raportul de inspecție fiscală cât și în referatul cu propuneri de soluționare, I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare pentru: cultura de plante de nutreț în suprafață de 2,45 ha, cultura de grâu în suprafață de 15,77 ha, cultura de porumb în suprafață de 21,29 ha și cultura de floarea soarelui în suprafață de 25,46 ha.

Astfel, echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea producției realizate la cele patru culturi în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona agricolă apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE.

I.I. CE nu este de acord cu obligațiile fiscale stabilite prin estimare a producției realizate în anul 2012, în sumă de S1 lei, după cum urmează:

-suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de grâu;
-suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de porumb;
-suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de floarea soarelui;
-suma de xxx lei provine de la estimarea producției la cultura de plante de nutreț
deoarece a prezentat autorităților locale și județene gradul de distrugere a culturilor agricole, a anexat procese verbale de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole și adrese cu producții de la fermierii vecini.

Totodată, în adresa către D.A.D.R. V, I.I. CE precizează că nu are asigurată nicio cultură din cele prezentate mai sus.

În drept, art. 128 alin. (1) și alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la 31.12.2012, precizează:

“Art. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).”, iar la alin. 8, lit. a) - c) ale aceluiași articol unde se menționează următoarele:

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege; [...]. “.

Astfel, se reține că în conformitate cu art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

Pentru producția agricolă în curs calamităților nu sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal deoarece nu a fost decretată forța majoră sau starea de calamitate naturală.

De asemenea, pentru această producție în curs nu sunt aplicabile nici prevederile art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, deoarece această producție nu a ajuns în starea de produse finite pentru a se stabili calitatea acestora.

Se mai reține că Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în sensul art. 128, alin. 8, lit. a, la punctul (11) precizează:

“În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră; [...].”

Totodată, de reținut este și faptul că potrivit art. 1840 din Legea nr. 287 din 17 iulie 2009 republicată privind Codul civil, referitor la asigurarea bunurilor arendate precizează următoarele: *“Arendașul este obligat, chiar în lipsă de stipulație expresă, să asigure bunurile agricole pentru riscul pierderii recoltei ori al pieirii animalelor din cauza unor calamități naturale”,* ori I.I. CE nu deține o astfel de asigurare după cum precizează însăși petenta în adresa către D.A.D.R. V.

Deasemenea O.G. nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010 precizează următoarele:

“Art. 4

Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat permise conform art. 1 în următoarele domenii:

[...]

d) remedierea daunelor provocate de catastrofe naturale sau evenimente excepționale;

e) compensarea producătorilor agricoli pentru pierderile cauzate de condiții climatice nefavorabile[...].”

Astfel, producătorii agricoli pot beneficia de ajutoare de stat, în conformitate cu dispozițiile art. 4 lit. d) și e) O.G. nr. 14/2010 pentru remedierea daunelor provocate de catastrofe naturale sau evenimente excepționale și respectiv, pentru compensarea pierderilor cauzate de condiții climatice nefavorabile.

Totodată conform art. 10 lit. c) din aceeași ordonanță, guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat pentru „*despăgubiri privind pierderile cauzate de fenomenele meteorologice nefavorabile*”, modul de acordare a ajutoarelor de stat anterior precizate se aprobă prin hotărâri ale Guvernului așa cum prevede art. 5 și art. 11 alin. (1) din O.G. nr. 14/2010.

Procesele-verbale de calamitate pentru producția agricolă în curs, întocmite de contribuabili, avizate sau nu de organele administrației publice locale sau de reprezentanții direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală sunt documente prin care se constată starea de fapt. Acestea se anexează la listele de inventariere pentru producția în curs depreciată, întocmite conform prevederilor ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, cu modificările și completările ulterioare, documente pe baza cărora se efectuează înregistrările în evidențele contabile.

Astfel, se reține că așa cum am precizat anterior pentru producția agricolă în curs calamitată nu sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal deoarece nu a fost decretată forța majoră sau starea de calamitate naturală, în speță fiind incidente dispozițiile art. 125¹ alin. (1) pct. 16 din Codul fiscal, potrivit căruia operațiunile asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată prevăzute la art. 128 alin. (4) sunt livrări către sine.

În consecință, producătorul agricol, pentru producția agricolă calamitată, trebuie să emită autofaktură, conform prevederilor art. 155 alin. (2) din Codul fiscal, în vigoare la 31.12.2012, potrivit căruia “persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine”.

În contestația formulată, petenta face referire la faptul că Guvernul României recunoaște fenomenul de secetă prin H.G. nr. 897/2012, în baza comunicatelor primite de la Administrația Națională de Meteorologie, menționând și faptul că a prezentat autorităților locale și județene gradul de distrugere a culturilor agricole, a anexat procese verbale de constatare și evaluare a pagubelor la culturile agricole și adrese cu producții de la fermieri vecini, toate acestea neputând fi însă reținute în soluținarea favorabilă a contestației deoarece agentul economic nu aduce, în susținerea cauzei, nici un document legal din care să rezulte decretarea zonelor calamitate prin hotărâre de guvern și conform prevederilor legale mai sus citate producția agricolă în curs constatată ca fiind calamitată este asimilată livrărilor de bunuri efectuate cu plată conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

În ceea ce privește estimarea bazei de impunere pentru calculul taxei pe valoarea adăugată colectată, sunt aplicabile prevederile:

- art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile art. 1 din O.P.A.N.A.F. nr. 3389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, astfel:

„Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției[...].”

- O.P.A.N.A.F. nr. 3389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere:

” Art. 1

(1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

-documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;

-documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(2) Pentru estimarea bazei de impunere organele de inspecție fiscală vor identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(3) Stabilirea bazei de impunere se va face prin estimarea atât a veniturilor, cât și a cheltuielilor aferente acestora.

(4) Valoarea estimată a bazei de impunere va fi utilizată pentru stabilirea impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, precum și a eventualelor diferențe ale acestora datorate bugetului general consolidat al statului.[...] ”

Dreptul organului de inspecție fiscală de a proceda la estimarea veniturilor rezidă și din prevederile art 6. art. 7 și art. 67 din Codul de procedură fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare care precizează cu privire la rolul activ și dreptul de apreciere al organului fiscal:

„Art. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

„Art. 7 alin. (2) Rolul activ

Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”.

Referitor la estimarea bazei de impunere, actul normativ anterior menționat stipulează:

“Art. 67

Stabilirea prin estimare a bazei de impunere

(1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate

în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.”

- H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, potrivit căroră:

„65.1 Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora”.

“65.2. Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.”.

Așadar, în exercitarea rolului său activ, organul de inspecție fiscală este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză pentru stabilirea corectă a bazei de impozitare și a impozitului sau a taxei aferente, să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Ori din raportul de inspecție fiscală se reține că I.I. CE nu a întocmit jurnal de recoltare pentru culturile: plante de nutreț, grâu, porumb, floarea soarelui și pe bună dreptate organul fiscal a estimat producția realizată la culturile mai sus enumerate în baza producțiilor medii la hectar obținute de producătorii agricoli din zona agricolă apropiată cu suprafețele agricole luate în arendă și cultivate de I.I. CE.

Pentru taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de S1 lei, în drept sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (1) lit. a) și art 140, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizează următoarele:

-la art. 137 alin. (1), lit. a):

„Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

- la art. 140 alin. (1):

„Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse”.

În concluzie, corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența suplimentară de plată în valoare de S1 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată aferentă producției estimate la culturile de plante de nutreț, grâu, porumb, floarea soarelui, deoarece, așa cum am precizat în conținutul deciziei, pentru producția agricolă în curs calamităților nu sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal deoarece nu a fost decretată forța majoră sau starea de calamitate naturală, iar conform prevederilor legale în vigoare la data de 31.01.2012 operațiunile asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată prevăzute la art. 128 alin. (4) sunt livrări către sine, astfel că pentru producția agricolă calamităților producătorul agricol trebuie să emită autofactură și să colecteze taxă pe valoarea adăugată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza art. 210, art. 216 alin. (1) și art. 218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

D E C I D E:

Art. 1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de I.I. CE, CIF: RO xxx, cu sediul social în orașul M, județul V, împotriva Deciziei de impunere nr. xxx/27.02.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere pentru suma de **S1 lei reprezentând taxă pe valoare adăugată**.

Art. 2. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie, în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare celor în drept.

Art. 3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV,